

[Bernhard Baunsgaard]

idé, om man tog sig for at understrege familiens ansvar på dette område? Man skulle tro, at dette forslag var fremsat af et parti, der ville overlade opdragelsen og formningen af børn og unge til staten. Man skulle tro, at det var et kommunistisk-marxistisk parti – der helt havde opgivet at præge deres egne børn og havde overladt det til staten – der gik ind for det her.

Jeg begriber ikke, at kristeligt folkeparti kan fremsætte det forslag. Jeg begriber ikke, at venstre og konservative kan støtte det. Jeg kan ikke se, at det vil være rimeligt på nogen måde at få det gennemført. Jeg vil gerne være med til at oplyse familierne. Jeg vil gerne være med til at understrege: dette er familiens ansvar. Hvorfor i alverden skal det overlades til staten? Hvorfor skal familierne skubbe det væk, slippe den mulighed for at præge deres egne unger?

Arne Melchior (CD):

Hvis vi i CD turde tro, at det hjalp, så ville vi være for. Med højre hånd på Bibelen – om det ønskes – vil jeg gerne erklære, at vi afskyr vold lige så meget som nogen anden, lige så vel som jeg er overbevist om, at alle andre her til stede og dem, de repræsenterer, afskyr det lige så meget som vi og lige så meget som kristeligt folkeparti. Men vi tror altså ikke, det hjælper. Vi tror ikke, det er muligt at sætte grænsen for, hvad der er vold, og hvad der ikke er vold.

Der er flere af ordførerne, der har givet eksempler på det. Jeg kan selv diske op med, at da jeg som 10-årig var til »Den sidste mohikaner« i Scala Bio og så en indianer forsøge at kværke en anden, så blodet strømmede ud af den andens mund – det var altså efter datidens noget strengere filmcensur tilladt for børn på min alder – så betød det for mig – jeg må jo være et meget følsomt gemyt, selv om jeg formodentlig opfattes anderledes af mange – at jeg ikke skulle ind og se flere indianerfilm.

På samme måde som det ikke er muligt at sige, hvad der er børneporno, tror jeg ikke, det er muligt at sige, hvad der er vold, og hvad der ikke er vold, og hvad der gør indtryk på hvilken måde på hvem i hvilken alder. Vi har fået nogle beretninger om, at den unge mand, der forøvede det afskyelige attentatforsøg på den amerikanske præsident,

havde set en film og havde hørt en replik i forbindelse med en kærlighedsfilm: »Hvis du ikke elsker mig, så myrder jeg præsidenten.« Det skulle han have ladet sig inspirere af. Om det nogen sinde bliver verificeret, ved jeg ikke, men det siger lidt om, at det ikke er til at afgrænse.

Vi tror altså ikke, at det, kristeligt folkeparti gerne vil, lader sig praktisere. Jeg har forståelse, jeg har respekt for det, de vil, og som vi lige så gerne vil, men som vi lige så lidt som de har opskriften på, for forslaget her er ingen opskrift på det, det er det ikke. Forslaget er meget hurtigt skrevet ned, det er nogle fromme ønsker, som jeg har udtalt respekt for, men så er der altså ikke meget andet i det. Hvor ville vi dog ønske, at I kunne, og hvor ville vi gerne hjælpe jer, hvis vi kunne.

Der blev her talt om, at der er grund til, at folk køber sig spænding. Ja men det har der været fra arilds tid. Vi mennesker søger spænding, også når det ikke drejer sig om erhvervelse af det daglige brød. Uanset om det drejer sig om sport, spil eller leg, søger vi spænding, og hvor spænding ikke findes, der arrangerer vi den og skaffer os den. Det tror jeg ikke der er noget nyt i.

Altså tilsagn om en positiv udvalgsbehandling, og kommer ideen frem på foranledning af dette forslag i den drøftelse, er vi gerne med. Vi har bare ikke selv kunnet finde en bedre idé end den, vi altså ikke synes kristeligt folkeparti har fundet.

Det, hr. Søren Hansen var inde på med skolen, forstod jeg godt. Det må være nogle usle lærere, der ikke allerede i dag underviser børn imod vold. Sikke en ringeagt, der egentlig var, ikke bare mellem linjerne, men i det, hr. Søren Hansen sagde. Jeg er da overbevist om, at skolelærere i dag inden for de muligheder og inden for de pligter, som lærerne har, giver børn afsky for vold. Ellers er de ikke værdige til at være opdragere. Der var nogle i går aftes, der sagde, at skolen ingen opdragelsesanstalt er, men der foregår dog nogen opdragelse under de mange års skolegang.

Jeg vil godt bruge det sidste minut på at kommentere hr. Voigts bemærkning om, at kristeligt folkepartis gruppe er til stede. Jeg elsker at se den gruppe. De ser nydelige ud. Men at det skulle være et eksempel til efterfølgelse, vil jeg tvivle på. Jeg går ud fra, at